בה עלומים פ' ינקל תשמ"ו.

הרמב"ם פוסק (בהל' תענית) אבל הצורך תלוי מחלוקת ר' יוסי עקיבה בזה.
ונמצא בתענית לז: מקל רב ביבי, מהגונה כיס כו', נמצא דעקיבה בזה, ומשנינן
בשאמר לנשא. והרמב"ם פוסק (פל"ט ה"ט) דגם הגביהו תיב, ולא אל, היבו
שאמר לנשא. ותי' המל' דהרמב"ם פוסק דעקיבה בזה היינו דלגבי היבו פלא
מצי לאהדורה. ותי' כב' הוא לאיסור לישנא. אולם בשאלה מן הדגמי
(פ' המצנע) מל' אי אחד מי שמי אחד, אמאי במאדר, הוי כאמר,
הרי איסור מגיבה בדרם, ומשנינן כמה שינויים, והרמב"ם משמע הוי שינויים,
ודל' דפל עקיבה בזה אפ' בלי לאהדורי (והמ' מה אעיל לדון מה
פלא פל עקיבה בזה). ולדברי השאלה הדרו בל' המל' לדרכיהו.
ותי' השאלה דאיתן הרמב"ם פל דבמצי לאהדורי לא עקיבה בזה, ומשב
דהשמ"ט תי' הגמ' בתענית בשאמר לנשא. והגמ' בשבת גם פל דפליו של
מוכר בדשות לנקה קנה, הה משיכה בפליו של המוכר קנה, לכן מל' שלנו
הגמ' אי אחד מי שמי אחד, נמצי דאיסור הגיבה בדרם, לדקנה
המוכר שיבי מעודם מסרם משיכה, אלא דהמי עדיין של הנתן.
והמ' תי' כמה שינויים אולם הרמב"ם פל דפליו של מוכר בדשות
לנקה לה, אמאי הה משיכה בפליו של מוכר, אי קנה, נמצי דבר
המוכר לא קנה, עד שיוציא מ הכיס, והוי בבית. ואיש, היטב.

וכ' קה"י בתענית וישב אחר עיש.

ור' דברי-ימים (בה) וישב יפה עיש (הרמב"ם פל' הגיבה ב', פה מהיר
מיד חוה רבו. קושיו אמאי בשאר לא משכה אחה. ולגב מהגן) עיש היטב